31992R3046

L 307/27 AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA 1992.10.23.

A BIZOTTSÁG 3046/92/EGK RENDELETE
(1992. október 22.)
a tagállamok közötti áruforgalomra vonatkozó statisztikákról szóló 3330/91/EGK tanácsi rendelet végrehajtási rendelkezéseinek megállapításáról és módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó Szerződésre,

tekintettel a tagállamok közötti áruforgalomra vonatkozó statisztikákról szóló 1991. november 7-i 3330/91/EGK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 30. cikkére,

mivel a tagállamok közötti áruforgalom statisztikájának kialakítása céljából pontosan meg kell határozni az Intrastat rendszer alkalmazási területét mind az abba tartozó, mind pedig az azon kívül eső árukra vonatkozóan;

mivel meg kell határozni azt az időpontot, amikortól a Közösségen belüli piaci résztvevőknek a gyakorlatban teljesíteniük kell adatszolgáltatási kötelezettségeiket; mivel meg kell határozni a harmadik fél kötelezettségeinek mértékét, akinek az adatszolgáltatásra kötelezett feladatát átadhatja;

mivel részletesen meg kell határozni bizonyos szabályokat, amelyeket az érintett szerveknek be kell tartaniuk, különös tekintettel a Közösségen belüli piaci résztvevők jegyzékének hatékony kezelésére; mivel célszerű meghatározni azokat a rendelkezéseket, amelyek a statisztikai információk bizonyos pénzügyi vonatkozásait érintik;

mivel a bejelentendő adatok meghatározása és az ilyen adatok jelentésének előkészítése kiegészítésre szorul;

mivel egy listát kell összeállítani azokról az árukról, amelyek forgalmáról nem kell statisztikai jelentést készíteni;

mivel kezdettől fogva figyelembe kell venni a létező egyszerűsített eljárásokat és bizonyos szektorok speciális követelményeit;

mivel a 77/388/EGK tanácsi irányelv [2] módosításairól szóló 91/680/EGK irányelv [3] szükségessé teszi, hogy a 3330/91/EGK rendelet bizonyos rendelkezései utóbbi rendelet 33. cikkének első francia bekezdése szerint átdolgozásra kerüljenek;

mivel az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a tagállamok közötti áruforgalom statisztikájával foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A tagállamok közötti áruforgalom statisztikájának kialakítása céljából a Közösség és tagállamai a 3330/91/EGK rendeletet – a továbbiakban alaprendelet – az e rendeletben megállapított szabályokkal összhangban alkalmazzák.

2. cikk

(1) Az 1985. december 31-én a Közösséget alkotó tagállamok és Spanyolország vagy Portugália közötti, illetve a két utóbbi tagállam közötti áruforgalommal kapcsolatban az Intrastat rendszert azokra az árukra is alkalmazni kell, amelyek még bizonyos vámtételek és azokkal azonos hatású díjak alá esnek, vagy amelyek a csatlakozási okmányban megállapított egyéb rendelkezések alá tartoznak.

(2) Az Intrastat rendszer alkalmazható a 92/12/EGK rendelet [4] 3. cikke (1) bekezdésében említett termékekre, amikor azok a tagállamok területei között mozognak, tekintet nélkül a kísérő okmányok formájára és tartalmára.

3. cikk

(1) Az Intrastat rendszer nem vonatkozik:

a) azokra az árukra, amelyeket aktív feldolgozással kapcsolatos vámeljárás (felfüggesztési eljárás) vagy vámfelügyelet alatt történő feldolgozási eljárás alá helyeztek, vagy annak során állítottak elő;

b) azokra az árukra, amelyek a Közösség statisztikai területének olyan részei között mozognak, amelyek közül legalább egy a 77/388/EGK tanácsi irányelv szerint nem tartozik a Közösség területéhez.

(2) A tagállamok felelősek az (1) bekezdésben említett árukra vonatkozó adatoknak az ilyen árukra alkalmazható vámeljárások alapján történő begyűjtéséért.

(1) HL L 316., 1991.11.16., 1. o.
(2) HL L 145., 1977.6.13., 1. o.
(3) HL L 376., 1991.12.31., 1. o.
(4) HL L 76., 1992.3.23., 1. o.

(3) Amennyiben az egységes vámokmány statisztikai példánya – amely az alaprendelet 23. cikkében felsorolt adatokat az e cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett adatok kivételével tartalmazza – nem áll rendelkezésre, a vámhivatalok havonta legalább egyszer ezekről az adatokról árutípusok szerinti rendszeres listát küldenek az illetékes statisztikai szerveknek, az említett szervek megállapodása szerinti intézkedéseknek megfelelően.

(4) A 2., 4., 8., 9. cikkek, a 12. cikk (1), (3), (4), (5), (6) és (7) bekezdései; a 13., 14., 19., 21. cikkek és a 22. cikk (3) bekezdés a) és b) pontjainak első francia bekezdése nem vonatkozik az (1) bekezdésben említett árukra.

E rendelet többi rendelkezése az ettől eltérően rendelkező vámjogszabályok sérelme nélkül vonatkozik ezekre az árukra.

4. cikk

(1) Minden olyan természetes vagy jogi személy, aki függetlenül attól, hogy az áruk beérkeznek vagy kiszállításra kerülnek, először hajt végre Közösségen belüli ügyletet, az alaprendelet 20. cikk (5) bekezdése alapján kért adatok szolgáltatására kötelezett.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatszolgáltatásra kötelezett a Közösségen belüli ügyletére vonatkozó adatokat az alaprendelet 13. cikkében említett rendszeres jelentés útján adja meg, attól a hónaptól kezdve, amelyben a reá vonatkozó küszöbértékkel kapcsolatos rendelkezések szerinti asszimilációs küszöbértéket túllépte.

A tagállamok adminisztratív szervezeti sajátosságaikra való tekintettel határozzák meg az adatok megküldésének határidejét.

(3) Amikor egy adatszolgáltatásra kötelezett hozzáadottérték-adó elszámolásának azonosítási száma megváltozik – tulajdon, név, cím, jogi státusváltozás vagy hasonló, a Közösségen belüli ügyleteire jelentős hatást nem gyakorló változás következtében –, az (1) bekezdés szerinti szabályt az ilyen ügyfél esetében nem kell a változás időpontjában alkalmazni. Statisztikai kötelezettségei továbbra is ugyanazok maradnak, mint amelyek a változás előtt voltak.

5. cikk

(1) Az alaprendelet 9. cikk (1) bekezdésében említett harmadik személy a továbbiakban a „jelentést készítő harmadik személy" elnevezéssel szerepel.

(2) A jelentést készítő harmadik személy a következő adatokat szolgáltatja az illetékes nemzeti szervek részére:

a) a 6. cikk (1) bekezdése értelmében azokat az adatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy:

   – azonosítsa magát,

   – azonosítsa azokat az adatszolgáltatásra kötelezetteket, akik ezt a feladatot ráruházták;

b) minden adatszolgáltatásra kötelezettre vonatkozóan az alaprendelet és a végrehajtási rendelet által előírt adatokat.

6. cikk

(1) Egy Közösségen belüli piaci résztvevő azonosításához az alaprendelet 10. cikke értelmében a következő adatok szükségesek:

– a személy vagy a cég teljes neve,

– az irányítószámot is magában foglaló teljes cím,

– az alaprendelet 10. cikkének (6) bekezdésében említett körülmények között a hozzáadottérték-adó azonosítási szám.

Az alaprendelet 10. cikk (1) bekezdésében említett statisztikai szervek azonban a fent említettek közül eltekinthetnek egy vagy több információtól, vagy az általuk meghatározott feltételek teljesülése esetén mentesíthetik a Közösségen belüli piaci résztvevőt az adatszolgáltatás kötelezettsége alól.

Az alaprendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett tagállamokban a Közösségen belüli piaci résztvevő azonosítására szolgáló információt a fent említett statisztikai szervek részére a fenti cikkben említett adóhatóságok is megadhatják, amennyiben és amikor az számukra rendelkezésre áll, hacsak ennek ellenkezőjéről az érintett szervek egymással meg nem állapodtak.

(2) A Közösségen belüli piaci résztvevők jegyzékében az alaprendelet 10. cikke alapján rögzítésre kerülő minimumlista a következő adatokat tartalmazza:

a) a jegyzékbevétel éve és hónapja;

b) a piaci résztvevő azonosításához szükséges, az (1) bekezdésben meghatározott információk;

c) ahol lehetséges, annak megjelölése, hogy a piaci résztvevő az áru feladója vagy címzettje vagy a jelentés készítője, illetve 1993. január 1-jétől az adatszolgáltatásra kötelezett vagy jelentést készítő harmadik személy; az alaprendelet 10. cikk (3) bekezdésében említett tagállamokban összegyűjtött, az ennek a cikknek az első bekezdésében meghatározott adatok mutatják meg, hogy a kérdéses piaci résztvevők feladók vagy címzettek-e;

d) feladó vagy címzett vagy 1993. január 1-jétől az adatszolgáltatásra kötelezettek esetében a Közösségen belüli forgalom teljes értéke havonta és a forgalom iránya szerint, ugyanattól a naptól számítva, az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdésében említett érték; ezt az adatot azonban nem kell rögzíteni:

   – 1993-at megelőzően az alaprendelet 10. cikkének (3) bekezdésében említett tagállamokban,

– amennyiben az alaprendelet 11. cikk (3) bekezdésében említett információ felhasználásával készülő statisztikában rögzített adatok ellenőrzése és a hivatkozott rendelet 28. cikkében említett statisztikai küszöbértékek alkalmazása a Közösségen belüli piaci résztvevők jegyzékektől elkülönítve történik.

Az illetékes nemzeti szervek a jegyzékben egyéb, számukra szükséges adatot is rögzíthetnek.

7. cikk

Az alaprendelet 10. cikk (6) bekezdésének alkalmazása tekintetében indokolt kivételnek tekinthető az az eset, amikor az adatokért való felelősséget bizonyos ügyletek vonatkozásában nem a piaci résztvevő, mint jogalany, hanem egy hozzá tartozó egység, mint pl. fiókiroda, szakosított egység vagy helyi egység viseli.

8. cikk

Az alaprendelet 11. cikk (1) bekezdésében említett listákon az illetékes adóhatóságok feltüntetik azokat a Közösségen belüli piaci résztvevőket, akik a tárgyidőszakban tevékenységük megszakítása, egyesülés vagy megszűnés miatt többé már nem szerepelnek az említett listán.

9. cikk

(1) Az adatszolgáltatásra kötelezett az alaprendelet értelmében annak végrehajtása során a kért adatokat a következőképpen továbbítja:

a) a hatályban lévő közösségi rendelkezéseknek megfelelően;

b) közvetlenül az illetékes nemzeti szerveknek, vagy a tagállamok által erre a célra vagy egyéb statisztikai vagy közigazgatási célból felállított adatgyűjtési hivatalokon keresztül;

c) egy adott beszámolási időszakra vonatkozóan, választása szerint:

– vagy egyszeri jelentés formájában, az illetékes nemzeti szervek által az adatszolgáltatásra kötelezettnek szóló utasításban megállapított olyan határidőn belül, amely az említett időszak végét követő ötödik és tizedik munkanap közé esik,

– vagy több részjelentés útján; ebben az esetben az illetékes nemzeti hatóságok megkövetelhetik, hogy megállapodást kössenek velük az adatátadás gyakoriságáról és határidejéről, de a legutolsó részjelentést a fenti első francia bekezdésben megállapított határidőn belül kell átadni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, annak az adatszolgáltatásra kötelezettnek, aki az alaprendelet 28. cikk (4) bekezdésében előírt asszimilációs küszöbérték alkalmazásának jogcímén kapott mentesítéssel él, az adatok beküldésénél csak az illetékes adóhatóságok rendeleteit kell betartania.

(3) Az alaprendelet 34. cikke értelmében e cikknek a jelentések gyakoriságára vonatkozó rendelkezései nem gátolják az adatok időben történő szolgáltatására vonatkozó megállapodás megkötését, ha az adatokat elektronikus úton továbbítják.

(4) A fenti (1) bekezdéstől eltérően, azokban a tagállamokban, ahol a rendszeres statisztikai jelentés nem különbözik a rendszeres adóbevallástól, a statisztikai jelentések benyújtására vonatkozó rendelkezéseket a közösségi vagy nemzeti adójogszabályokban állapítják meg.

10. cikk

Azok a tagállamok, amelyek statisztikai adatgyűjtő területe az 1736/75/EGK tanácsi rendelethez [1] mellékelt országnómenklatúrában szerepel, az adathordozón az alábbiak szerinti alfabetikus vagy numerikus kóddal szerepelnek:

Franciaország:	FR	vagy	001,
Belgium és Luxemburg:	BL	vagy	002,
Hollandia:	NL	vagy	003,
Németország:	DE	vagy	004,
Olaszország:	IT	vagy	005,
Egyesült Királyság:	GB	vagy	006,
Írország:	IE	vagy	007,
Dánia:	DK	vagy	008,
Görögország:	GR	vagy	009,
Portugália:	PT	vagy	010,
Spanyolország:	ES	vagy	011.

11. cikk

Az áruk adathordozón feltüntetendő mennyiségének meghatározásánál:

a) „nettó tömeg”: az áruk csomagolást nem tartalmazó, tényleges tömege, amit kilogrammban kell megadni;

b) „kiegészítő mértékegység”: az a mennyiségi egység, amely nem azonos a tömeget kilogrammban kifejező mértékegységekkel; a kiegészítő mértékegységeket a hatályban levő kombinált nómenklatúrában, az érintett alszámok mellett közölt adatoknak megfelelően kell feltüntetni, amelyek listája az említett nómenklatúra „Előzetes rendelkezések” című első részében szerepel.

12. cikk

(1) Az alaprendelet 23. cikk (1) bekezdés d) pontjában említett áruk értékét a következők szerint kell megadni:

– árutípusonként a statisztikai értéket,

– statisztikai jelentésenként a számla szerinti összeget.

[1] HL L 183., 1975.7.14., 3. o.

(2) A statisztikai értéket a következőképpen kell meghatározni:

– kiszállításkor, az adózási célok alapján előírt adóköteles összeg alapján, az áruk szállításáról szóló 77/388/EGK irányelv A. szakasz (1) bekezdésének a) pontjában előírt árukra és, ahol szükséges, ugyanennek az irányelvnek az A. szakaszában, a 11. cikk (1) bekezdés b) pontjában előírt ügyletekre vonatkozó rendelkezésekkel összhangban, nem számítva bele a kiszállítás miatt levonható adót; másrészt a statisztikai érték magában foglal minden olyan szállítási és biztosítási költséget, amely az útnak arra a részére vonatkozik, amely a kiszállító tagállam statisztikai adatgyűjtő -területén halad át,

– beérkezéskor, az adózási célok alapján előírt adóköteles összeg alapján a fentiekben hivatkozott irányelv 28e. cikkében az áruk beszerzésére vonatkozó rendelkezésekkel összhangban, nem számítva bele a forgalomba hozatalra vonatkozó adókat, továbbá azokat a szállítási és biztosítási költségeket, amelyek az útnak arra a részére vonatkoznak, amely az érkezési tagállam statisztikai adatgyűjtő -területén halad át.

A statisztikai értéket az első albekezdésnek megfelelően kell jelenteni még akkor is, ha adóköteles összeget adózási célokból nem kell meghatározni.

A feldolgozási tevékenység során előállított áruk esetében a statisztikai értéket úgy kell kialakítani, mintha ezeket az árukat teljes egészében a feldolgozó tagállamban állították volna elő.

(3) A számlázott összeg a statisztikai jelentésben szereplő összes árura vonatkozó számlák és a számlaként szolgáló okmányok hozzáadottérték-adó nélküli teljes összege.

(4) Az adatszolgáltatásra kötelezett a számlázott összeget az áruk típusa szerinti bontásban is megadhatja.

Az (1) bekezdéstől eltérően a tagállamok megkövetelhetik a számlázott összegnek az áruk típusa szerinti bontását. Ebben az esetben ők számítják ki a statisztikai értéket és mentesítik az adatszolgáltatásra kötelezettet az érték feltüntetése alól. Az adatszolgáltatásra kötelezettektől azonban szúrópróbaszerűen megkövetelhetik, hogy a mellékköltségekről adatokat szolgáltassanak.

A második albekezdés vagy minden adatszolgáltatásra kötelezettre vonatkozik, akinek az alaprendelet 13. cikk (1) bekezdésében említett rendszeres jelentést kell szolgáltatnia, vagy kizárólag azokra, akik az egyszerűsítési küszöbértékek alkalmazásának lehetőségével élnek.

(5) A tagállamok még akkor is élhetnek a (4) bekezdés második albekezdésében megállapított választási lehetőséggel, ha saját adminisztratív szervezetük megakadályozza, hogy meghozzák azt az egyszerűsítési intézkedést, amely meghozatalára ennek az albekezdésnek az alkalmazásakor adódik lehetőség, nevezetesen a statisztikai érték feltüntetésének követelménye alóli mentesítést.

Az adatszolgáltatásra kötelezettek részére a statisztikai jelentésről szóló utasításban előzetesen jelezni kell azokat a technikai okokat, amiért árutípusonként mind a statisztikai értéket, mind pedig a számlázott összeget fel kell tüntetni.

A tagállamok ennek az utasításnak egy példányát 1992. november 1-je előtt eljuttatják a Bizottságnak, és ezt követően minden alkalommal, amikor frissítik azt.

(6) Szerződéses munkaviszony esetén a számlázott összeg az az összeg, amelyet a munkáért elszámoltak, beleértve minden mellékköltséget. Ezt csak a szerződéses munkát követő kiszállítás és beérkezés esetén kell feltüntetni.

(7) „Mellékköltségek”: azok a költségek, amelyek az árunak a kiszállító és a beérkezési tagállamok közötti mozgása során merülnek fel, mint például a fuvarozási és a biztosítási költségek.

13. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „ügylet”: minden olyan művelet, függetlenül attól, hogy az kereskedelmi vagy nem, amelynek eredménye a tagállamok közötti áruforgalom statisztikájába tartozó árumozgás;

b) „ügylet típusa”: azon sajátosságok összessége, amelyek az egyik ügyletet megkülönböztetik a másiktól.

(2) Az egyes ügylettípusokat az I. mellékletben szereplő lista szerint kell megkülönböztetni.

Az ügylet típusát az adathordozón a fent említett lista A. oszlopának megfelelő kategóriájában található kódszámmal kell meghatározni.

(3) A (2) bekezdésben említett lista keretein belül maradva a tagállamok olyan mértékben írhatják elő az ügylet típusára vonatkozó adatgyűjtést, mint amilyen mértékben a harmadik országokkal folytatott áruforgalomról gyűjtenek adatokat, függetlenül attól, hogy azokat az ügylet típusára vagy a vámeljárásra vonatkozó adatként gyűjtik-e be.

14. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában: „szállítási feltételek”: az adásvételi szerződésnek azon rendelkezései, amelyek meghatározzák az eladó és a vevő kötelezettségeit a II. mellékletben felsorolt, a Nemzetközi Kereskedelmi Kamara által kiadott Incoterms-szokványok szerint.

(2) Az (1) bekezdésben említett lista keretein belül maradva, és a (3) bekezdés sérelme nélkül:

a) azok a tagállamok, amelyek a 12. cikk (4) bekezdésének második albekezdését alkalmazzák, előírják, hogy a szállítási feltételekre vonatkozó adatokat az adathordozón kell begyűjteni, és részletesen meghatározzák, hogyan kell azokat bejelenteni;

b) a többi tagállam előírhatja, hogy a szállítási feltételekre vonatkozó adatokat olyan mértékben kell begyűjteni az adathordozón, amilyen mértékben a harmadik országokkal folytatott kereskedelemről gyűjtenek adatokat.

(3) A szállítási feltételeket minden árutípusnál meg kell jelölni az (1) bekezdésben említett listában szereplő rövidítések egyikével.

15. cikk

(1) „Feltételezett fuvarozási mód": kiszállításkor az a fuvarozási mód, amelyet az az aktív szállítási eszköz határoz meg, amelyen az áru a kiszállító tagállam statisztikai adatgyűjtő-területét feltételezhetően elhagyja, beérkezéskor pedig az a fuvarozási mód, amelyet az az aktív szállítási eszköz határoz meg, amelyen az áru feltételezhetően belépett a beérkezési tagállam statisztikai adatgyűjtő -területére.

(2) Az adathordozón a következő fuvarozási módokat kell feltüntetni:

Kód	Cím
1	Tengeri szállítás
2	Vasúti szállítás
3	Közúti szállítás
4	Légi szállítás
5	Postai küldemény
7	Csővezetékes szállítás
8	Belvízi szállítás
9	Saját hajtás

A fuvarozási módot az említett adathordozón a megfelelő kódszámmal kell megjelölni.

16. cikk

(1) „származási ország": az az ország, ahonnan az áru származik.

„Származási ország árui": azok az áruk, amelyek teljes egészében egy adott országból származnak, vagy ott állítják elő őket.

Az az áru, amelynek gyártásban kettő vagy több ország vesz részt, abból az országból származik, ahol az utolsó lényeges, gazdaságilag indokolt feldolgozási vagy gyártási folyamat történt, amelyet valamely, erre a célra felszerelt vállalkozás hajt végre, és amely egy új termék gyártásához vezet, vagy a gyártás egy fontos szakaszát képviseli.

(2) A származási országot az 1736/75/EGK rendelet mellékletében szereplő ország-nómenklatúra érvényes változatában szereplő kódszámmal kell megjelölni, az említett rendelet 47. cikke utolsó mondatának sérelme nélkül.

17. cikk

(1) „Származási régió": a kiszállító tagállamnak az a régiója, ahol az árukat előállították vagy összeállították, összeszerelték, feldolgozták, megjavították vagy karbantartották; ennek hiányában a származási régió az a régió, amelyben az áru kereskedelmi forgalomba került, vagy az a régió, ahonnan az árut kiszállították.

(2) „Rendeltetési régió": a beérkezési tagállamnak az a régiója, ahol az áruk fogyasztásra vagy összeállításra, összeszerelésre, feldolgozásra, javításra vagy karbantartásra kerülnek; ennek hiányában a rendeltetési régió az a régió, amelyben az áru kereskedelmi forgalomba került, vagy az a régió, ahová az árut kiszállítják.

(3) Minden tagállam, amely az alaprendelet 23. cikk (2) bekezdés b) pontja szerinti választási lehetőséggel él, összeállít egy listát régióiról, és meghatározza azt a legfeljebb két karakterből álló kódot, amellyel a régiókat az adathordozón megjelölik.

18. cikk

(1) „Berakodási kikötő vagy repülőtér": az a kikötő vagy repülőtér, amely a kiszállító tagállam statisztikai adatgyűjtő -területén található, és ahol az árukat berakodják arra az aktív szállítási eszközre vagy abba az aktív szállítási eszközbe, amelyen feltételezhetően elhagyják azt a területet.

(2) „Kirakodási kikötő vagy repülőtér": az a kikötő vagy repülőtér, amely az érkezési tagállam statisztikai adatgyűjtő-területén található, és ahol az árukat kirakodják arról az aktív szállítási eszközről vagy abból az aktív szállítási eszközből, amelyen feltételezhetően beléptek arra a területre.

(3) Minden tagállam, amely az alaprendelet 23. cikke (2) bekezdésének c) vagy d) pontja szerinti választási lehetőséggel él, összeállít egy listát az adathordozón feltüntetésre kerülő kikötőkről és repülőterekről, és meghatározza azt a kódot, amellyel az adathordozón ezeket megjelölik.

19. cikk

(1) „Statisztikai eljárás": a kiszállítás vagy a beérkezés azon kategóriája, amelynek keretén belül Közösségen belüli árumozgás történik, és amelyet az I. mellékletben szereplő ügyletek listájának A. vagy B. oszlopa nem megfelelően említ.

(2) Minden tagállam, amely az alaprendelet 23. cikk (2) bekezdés e) pontja szerinti választási lehetőséggel él, összeállít egy listát az adathordozón feltüntetésre kerülő statisztikai eljárásokról, és meghatározza azt a kódot, amellyel az adathordozón ezeket megjelölik.

20. cikk

A III. mellékletben felsorolt árukra vonatkozó adatok kimaradnak az összeállításból, és ennek következtében az alaprendelet 25. cikke (4) bekezdésének értelmében az adatok begyűjtéséből is.

21. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában: „Speciális árumozgások": olyan áruk mozgása, amelyek az információ értelmezésének szempontjából bizonyos jelentőséggel bíró sajátosságokat mutatnak, és amelyek vagy magából az ilyen mozgásból, vagy az áruk jellegéből, vagy abból az ügyletből adódnak, ami árumozgást eredményez, vagy amely az áru feladójával vagy címzettjével kapcsolatos.

(2) Az alaprendelet 33. cikkében megfogalmazott rendelkezések hiányában a tagállamok az egyedi árumozgásokra vonatkozó adatok tekintetében olyan egyszerűsített eljárásokat alkalmazhatnak, amelyeket az 1736/75/EGK rendelet értelmében az alaprendelet 35 . cikkének második bekezdésében említett időpont előtt is alkalmaztak.

(3) Azok a tagállamok, amelyek részletesebb információt igényelnek annál, mint amit az alaprendelet 21. cikkének alkalmazása eredményez, a fenti cikktől eltérően egy vagy több termékcsoportra vonatkozóan megszervezik ezeknek az adatoknak a begyűjtését, feltéve hogy az adatszolgáltatásra kötelezettnek választási lehetősége van arra nézve, hogy az információt a Kombinált Nómenklatúra vagy a kiegészítő alszámok szerint adja-e meg.

Azok a tagállamok, amelyek élnek ezzel a lehetőséggel, értesítik erről a Bizottságot. Ugyanakkor jelzik döntésük okát, megadják a vonatkozó Kombinált Nómenklatúra alszámok listáját, és leírják az általuk alkalmazott adatgyűjtési módszert.

22. cikk

(1) Az alaprendeletben a 77/388/EGK irányelvre vonatkozó hivatkozások az alábbiak szerint módosulnak:

– az (5) cikk második bekezdésében „a fenti irányelv 28. cikk (7) bekezdése értelmében" szövegrészt a „91/680/EGK tanácsi irányelv [1] értelmében" szövegrész váltja fel,

[1] HL L 376., 1991.12.31., 1. o.

– a 10. cikk (3) bekezdés b) pontjában a „77/388/EGK irányelv értelmében, és annak 28. cikk (7) bekezdése szerint" szövegrészt a „91/680/EGK irányelv értelmében" szövegrész váltja fel,

– a 11. cikk (3) és (7) bekezdéseiben a „77/388/EGK irányelv 28. cikk (7) bekezdése" szövegrészt a „91/680/EGK irányelv" szövegrész váltja fel,

– a 20. cikk 3) és 4) pontjaiban az „első francia bekezdés és – amennyiben a 77/388/EGK irányelv 28. cikk (7) bekezdésének rendelkezései érvényesek – a második francia bekezdés" szövegrész törlésre kerül.

(2) Az alaprendelet (5) cikkének második bekezdésében, 10. cikkének (3) és (6) bekezdéseiben és 11. cikkének (2), (6) és (7) bekezdéseiben szereplő „a hozzáadottérték-adó elszámolásra nem kötelezett intézmények" és „hozzáadottérték-adó alól mentesítettek" kifejezéseket értelemszerűen „a hozzáadottérték-adó fizetésre nem kötelezett jogi személyek" és „elszámolásra kötelezettek, akik csakis olyan ügyleteket hajtanak végre, amelyek nem jogosítják fel őket hozzáadottérték-adó levonásra" szövegrészek váltják fel.

(3) Az alaprendelet 20. cikkében:

a) az 5) pont a) és b) részében a „honos" kifejezést a „hozzáadottérték-adó azonosítószámmal rendelkező" kifejezés váltja fel;

b) a 7) pontot az alábbi szöveg váltja fel:

„7) a 13. cikk (2) bekezdésének első francia bekezdésében említett beszámolási időszak:

– azon áruk tekintetében, amelyeknél az Intrastat rendszer alkalmazható, az a naptári hónap, amelyben a hozzáadottérték-adó esedékessé válik – azoknak az áruknak a Közösségen belüli szállítására vagy beszerzésére vonatkozóan, amelyek mozgását e cikk értelmében jegyzékbe kell venni; amennyiben az az időszak, amelyre a hozzáadottérték-adó elszámolásra kötelezett rendszeres adóbevallása vonatkozik, nem egyezik meg egy naptári hónappal, egy negyedévvel, félévvel vagy évvel, a tagállam a statisztikai jelentési kötelezettség gyakoriságát hozzáigazíthatja az adóbevallási kötelezettség gyakoriságához,

– azon áruk esetében, amelyeknél az Intrastat rendszer nem alkalmazható, a körülményektől függően:

– az a naptári hónap, amelyben az árut aktív feldolgozással kapcsolatos vámeljárás (felfüggesztő eljárás) vagy vámfelügyelet alatt történő feldolgozási eljárás alá helyezték, vagy az alatt tartják, vagy e két eljárás valamelyikének eredményeként szabad forgalomba hozták,

– az a naptári hónap, amelyben a Közösség statisztikai adatgyűjtő -területének egyes részei között – e részek közül a 77/388/EGK irányelv szerint legalább egy nem a Közösség területéhez tartozik – mozgó árukon kiszállítással vagy beérkezéssel kapcsolatos alakiságokat végeztek el."

23. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

E rendeletnek az alaprendelet 35. cikkének második bekezdésében említett cikkekre vonatkozó rendelkezései ugyanazon a napon lépnek hatályba, mint az említett cikkek.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1992. október 22-én.

a Bizottság részéről

Henning CHRISTOPHERSEN

alelnök

I. MELLÉKLET

A 13. cikk (2) bekezdésében említett ügyletek listája

A. oszlop	B. oszlop
1. A tulajdonjog ellenszolgáltatás (pénzbeli vagy egyéb) fejében történő tényleges vagy szándékolt átruházásával járó ügyletek (kivéve a 2., 7. és 8. pont alatt felsorolt ügyleteket) [a] [b] [c]	1. Végleges vétel/eladás [b] 2. Megtekintés vagy kipróbálás utáni vételre, minta utáni vételre vagy bizományi ügylet keretében történő szállítás 3. Csereügylet (természetbeni ellenszolgáltatással járó) 4. Külföldi állampolgárságú utasok személyes szükségleteinek fedezésére történő eladás 5. Pénzügyi lízing [c]
2. Áru visszaküldése az eredeti ügylet 1. pont [d] alatt történő bejegyzése után; az áruk térítésmentes cseréje [d]	1. Áru visszaküldése 2. A visszaküldött áru cseréje 3. A vissza nem küldött (pl. garanciális) áru cseréje
3. Tulajdonjog-átruházással járó, de (pénzügyi vagy egyéb) térítésmentes (nem ideiglenes) ügyletek	1. Közösségi segélyprogramok által részben vagy teljesen finanszírozott áruszállítmányok 2. Egyéb általános kormányzati segélyszállítmányok 3. Egyéb segélyszállítmányok (magánszemélyek, nem kormányzati szervezetek általi)
4. Bérfeldolgozással [e] vagy javítással [f] kapcsolatos műveletek (a 7. pont alatt felsoroltak kivételével)	1. Bérfeldolgozás 2. Javítás és karbantartás térítés ellenében 3. Javítás és karbantartás térítésmentesen
5. Bérfeldolgozás [e] utáni vagy javítás [f] utáni műveletek (a 7. pont alatt felsoroltak kivételével)	1. Bérfeldolgozás 2. Térítés ellenében történő javítás és karbantartás 3. Térítésmentes javítás és karbantartás
6. Tulajdonjog-átruházással nem járó ügyletek, pl. bérlet, haszonkölcsön, operatív lízing [g] és egyéb ideiglenes használat [h], a bérfeldolgozás, javítás (szállítás vagy visszaküldés) kivételével	1. Bérlet, kölcsön, operatív lízing 2. Egyéb ideiglenes áruhasználat
7. Közös védelmi programok vagy egyéb, kormányközi közös gyártási programok keretében végzett műveletek (pl. Airbus)	
8. Építőanyagok és munkagépek szállítása általános építési vagy műszaki szerződés [i] keretében	
9. Egyéb ügyletek	

[a] Ez a tétel vonatkozik a kiszállítások és beérkezések többségére, azaz olyan műveletekre, amelyek esetén:
- a tulajdonjog honos személyről nem honos személyre száll át, és
- fizetés vagy természetbeni térítés történik vagy fog történni.

Meg kell jegyezni, hogy ez a társult vállalatok között, vagy központi elosztóraktárból, illetve raktárakba szállított árukra is vonatkozik, még abban az esetben is, ha nem történik azonnali fizetés.

[b] Beleértve a tartalék alkatrészeket és fizetés ellenében történő egyéb cseréket.

[c] Beleértve a pénzügyi lízinget is: a lízingrészleteket úgy számítják ki, hogy azok az áruk teljes, vagy gyakorlatilag teljes értékét fedezzék. A tulajdonjoggal járó előnyök és kockázatok a lízingbevevőre szállnak át. A szerződés lejártakor a lízingbevevő a lízingelt áru jogos tulajdonosává válik.

[d] Az eredetileg az A. oszlop 3-9. pontjainál számba vett áruk visszaküldését és csere céljából történő kiszállítását a megfelelő pontok alatt kell rögzíteni.

[e] A feldolgozási tevékenységet (akár vámfelügyelet mellett történik, akár nem) az A. oszlop 4. és 5. pontjainál kell rögzíteni. A. feldolgozó saját számlára történő feldolgozási tevékenységére ez a tétel nem terjed ki, azt az A. oszlop 1. pontjában kell rögzíteni.

[f] A javítás az áru eredeti funkciójának megfelelő helyreállítását jelenti; magában foglalhat helyreállítást vagy fejlesztést.

[g] Operatív lízing: a pénzügyi lízingtől eltérő lízingszerződések (lásd a (c) megjegyzést).

[h] Ez a tétel olyan árukra vonatkozik, amelyeket azzal a céllal exportáltak/importáltak, hogy exportálásukat/importálásukat követően a tulajdonjog megváltoztatása nélkül azonnal újrakivitelre/újrabehozatalra kerüljenek.

[i] Az A. oszlop 8. tétele alatt felsorolt ügyletek csak olyan termékekre vonatkoznak, amelyekről nem állítanak ki külön számlát, hanem a munkák összértékét tartalmazó egyetlen számlát állítanak ki. Amennyiben nem ez a helyzet, azt az 1. tétel alatt kell rögzíteni.

II. MELLÉKLET

A 14. cikkben említett szállítási feltételek listája

Első alrovat	Incoterms-kód	Feltüntetendő hely ([1])
Jelentése	Incoterms Nemzetközi Kereskedelmi Kamara/EK Genf	
EXW	üzemből	az üzem helye
FCA	költségmentesen a fuvarozónak	… megnevezett helység
FAS	költségmentesen a hajó oldalához	megállapodás szerinti elhajózási kikötő
FOB	költségmentesen a hajó fedélzetére	megállapodás szerinti elhajózási kikötő
CFR	költség és fuvardíj (C & F)	megállapodás szerinti rendeltetési kikötő
CIF	költség, biztosítás és fuvardíj	megállapodás szerinti rendeltetési kikötő
CPT	fuvarozás fizetve …-ig	megállapodás szerinti rendeltetési hely
CIP	fuvarozás és biztosítás fizetve …-ig	megállapodás szerinti rendeltetési hely
DAF	határra szállítva	megállapodás szerinti szállítási hely a határon
DES	hajóról szállítva	megállapodás szerinti rendeltetési kikötő
DEQ	rakparton átadva	vámkezelés után … megállapodás szerinti rendeltetési kikötő
DDU	vámfizetés nélkül leszállítva	megállapodás szerinti rendeltetési hely az importáló országban
DDP	vámfizetéssel leszállítva	megállapodás szerinti szállítási hely az importáló országban
XXX	a fentiektől különböző szállítási feltételek	a szerződésben meghatározott pontos feltételek ([1])

([1]) szükség esetén a részleteket a 6. rovatban kell megadni (csak Intrastat N űrlapon)

Második alrovat

1. az érintett tagállam területén található hely
2. másik tagállamban található hely
3. egyéb (Közösségen kívül található hely)

III. MELLÉKLET

A 20. cikkben említett kivételek listája

Az alábbi árukról nem kell adatokat szolgáltatni:

a) törvényes fizetőeszközök és értékpapírok;

b) katasztrófa sújtotta területek részére nyújtott gyorssegélyben érintett áruk;

c) diplomáciai vagy hasonló jellegű felhasználásuk miatt:

1) diplomáciai és konzuli vagy hasonló mentességet élvező áruk;

2) államfőnek, kormánytagoknak vagy parlamenti képviselőknek adott ajándékok;

3) kölcsönös hivatali segítségnyújtásban vagy jogsegélynyújtásban részt vevő áruk;

d) feltéve, hogy forgalmazásuk ideiglenes:

1) vásárokra és kiállításokra szánt áruk;

2) színházi díszletek;

3) körhinta és egyéb vásári szórakoztató eszközök;

4) szakmai felszerelések, az 1968. június 8-i Nemzetközi Vámegyezmény szerint;

5) játékfilmek;

6) kísérleti célokat szolgáló készülékek és felszerelések;

7) kiállításra, tenyésztésre, versenyre stb. használt állatok;

8) áruminták;

9) szállítóeszközök, konténerek és szállítással kapcsolatos felszerelések;

10) csomagolás;

11) bérelt áruk;

12) építőipari berendezések és felszerelések;

13) vizsgálati, elemzési és tesztelési célokra szolgáló áruk;

e) feltéve, hogy nem képezik kereskedelmi ügylet tárgyát:

1) érdemrendek, tiszteletbeli kitüntetések és díjak, emlékjelvények és emlékérmek;

2) személyi használatra vagy fogyasztásra szánt úti felszerelések, élelmiszerek és egyéb árucikkek, beleértve a sportfelszereléseket, amelyek az utazó személyt kísérik, előtte vagy utána haladnak;

3) esküvői kellékek, költözéssel vagy örökléssel kapcsolatos tételek;

4) koporsók, temetkezési urnák, kegyeleti cikkek, sírok és síremlékek gondozására szolgáló árucikkek;

5) nyomtatott reklámanyag, használati utasítások, árlisták és egyék reklámtermékek;

6) használhatatlanná vált vagy ipari célra nem használható áruk;

7) ballaszt;

8) fényképek, exponált és előhívott filmek, vázlatok, rajzok, tervmásolatok, kéziratok, akták és okmányok, hivatalos nyomtatott anyagok és korrektúraívek, valamint minden, a Közösségen belüli információcserét szolgáló adathordozó;

9) postai bélyegek;

10) nemzetközi sporteseményeken használt gyógyszeripari termékek;

f) személyek vagy a környezet védelmére vonatkozó kivételes közös intézkedéseket biztosító megállapodások keretében használt termékek;

g) olyan áruk, amelyek nem képezik kereskedelmi forgalom tárgyát a tagállamok által meghatározott határzónákban honos személyek között; mezőgazdasági termelők által azokon a területeken előállított termékek, amelyek kívül esnek, de szomszédosak azzal a statisztikai adatgyűjtő -területtel, ahol vállalkozásuk székhelye található;

h) olyan áruk, amelyek miután elhagyják egy adott tagállam statisztikai adatgyűjtő -területét, valamely külföldi területen áthaladva újra visszatérnek oda, közvetlenül vagy a szállítás közben szükséges megszakításokkal.